

sygn. akt IX Ka 104/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział IX Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Walenta

Sędziowie : SO Lech Gutkowski

SO Mirosław Wiśniewski (spr.)

Protokolant : st. sekr. sąd. Magdalena Maćkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Bożeny Mentel

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2013 r.

sprawy **T. L.** oskarżonego z art. 178 a § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego Prokuratury Toruń Centrum – Zachód w Toruniu

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z 15 stycznia 2013 r. sygn. akt II K 1498/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że obniża orzeczony w punkcie drugim zakaz prowadzenia pojazdów rowerowych do 2 (dwóch) lat;

II. w pozostałym zakresie utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 104/13

UZASADNIENIE

T. L. został oskarżony o to, że w dniu 23 czerwca 2012r. w T. kierował rowerem na ul. (...) będąc w stanie nietrzeźwości: wynik I badania – 1,78 mg/l, wynik II badania – 1,79 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

- tj. o czyn z art. 178a § 2 kk

Wyrokiem z dnia 15 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy w Toruniu, sygn. akt II K 1498/12, uznając, iż społeczna szkodliwość zarzucanego oskarżonemu czynu nie jest znaczna, na mocy art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył postępowanie przeciwko niemu na okres 2 lat próby;

Na mocy art. 67 § 3 kk i art. 39 pkt 3 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów rowerowych na okres 5 lat;

Na mocy art. 67 § 3 kk zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 100 złotych;

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych.

Wyrok ten zaskarżył **w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego oskarżyciel publiczny**, zarzucając obrazę prawa materialnego, tj. art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk poprzez orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów rowerowych na okres 5 lat, mimo, że przepis ten przewiduje możliwość orzeczenia takiego zakazu na okres do 2 lat.

Powołując się na w/w zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów rowerowych w ruchu lądowym na okres 2 lat.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna.

Na tle prawidłowo ustalonego stanu faktycznego i generalnie prawidłowych rozstrzygnięć w ramach „orzeczenia o karze”, sąd odwoławczy uznał potrzebę konwalidowania zawartego w wyroku uchybienia, wskazanego przez oskarżyciela publicznego.

Trafnie zarzucił on bowiem, że zaskarżony wyrok, jako dotknięty obrazą prawa materialnego z uwagi na orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów w wymiarze wyższym niż dopuszczalny w wypadku warunkowego umorzenia postępowania, nie mógł się ostać. W świetle wywodów zawartych w pisemnych motywach wyroku można przypuszczać, że nastąpiło to przez przeoczenie sądu, który uwzględnił wadliwie ukształtowany wniosek prokuratora o warunkowe umorzenie postępowania. W ich świetle nie ma jednak zarazem wątpliwości, że intencją sądu było orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów rowerowych w ruchu lądowym w wymiarze zdecydowanie wyższym niż najniższy dopuszczalny przez prawo, odzwierciedlającym fakt wysokiego stężenia alkoholu stwierdzonego w jego organizmie.

Sąd odwoławczy dokonał zatem zgodnie z wnioskiem prokuratora zamiany zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie orzeczonego wobec oskarżonego w pkt II zakazu prowadzenia pojazdów rowerowych z 5 do 2 lat, tj. do najwyższej dopuszczalnej w myśl art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk wysokości, dostosowując w ten sposób zaskarżone orzeczenie do wymogów prawa materialnego.

Sąd Odwoławczy nie dopatrył się natomiast w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego w pozostałym zakresie należało utrzymać go w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk, sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, albowiem przemawiają za tym względy słuszności, gdyż to nie jego postawa przyczyniła się do wszczęcia postępowania odwoławczego.